

शृङ्खलाकीय

परमाणु हतियार निर्मूल
दिवसको सन्दर्भ

आज अन्तर्राष्ट्रीय परमाणु हतियार निर्मूल दिवस। संयुक्त राष्ट्र संघको आवासाना हैचक रेस्टेल्वर २६ का दिन यो दिवस मनाउने गरिन्दै। परमाणु हतियारको पूर्ण उन्मूलन गर्ने आवश्यकताबाटे आमजनानसलाई जागरूक पाइं यसले मानव जीवितामा पाइं असरको बारेमा सबैलाई जाकारी दिनु नै दिवसको मूल्य उद्देश्य हो। विशेषज्ञी १४८५ को अस्त्र ६ मा जापानको हिरेशिमा र नागासाकी शहरमा आणविक बम प्रहर गरी ध्वस्त पारिएपछि सब १४८६ मा बेसेको राष्ट्रसंघ महासामाको पहिलो बैठकले विश्वलाई परमाणु विशेष बनाउने संकेत गरेको थियो। तर विश्वका केही विकसित देशहरूले परमाणु हतियारको विकासमा रोक लगाएका छन्। विश्वलाई परमाणु हतियार मुक्त गर्ने संयुक्त राष्ट्र संघको पुरानो उद्देश्य हो। संयुक्त राष्ट्र संघको उक्त उद्देश्य पुरा गर्ने र विश्वलाई परमाणु हतियार मुक्त गराउने उद्देश्लाई सार दिनै करितप युक्तुले आस्त्रो परमाणु कार्यक्रम समेत बढ़ गरेका थिए तर त्यसको विभिन्नको अन्ती कायम छ।

अहिलेको विश्व जगतमा मूल्य चासो र चिनाको विषय परमाणु हतियारको सुरक्षा कसरी गर्ने भन्ने रहेको छ। यद्यपि हिरेशिमा र नागासाकीमा परमाणु हतियार प्रयोग भएपना जासै यस्तो हतियार प्रयोग गरिएको छैन। तर विभिन्न देशहरूले परमाणुको परीक्षण गर्न भन्ने छाडेका छैन। परमाणु हतियारको परीक्षणले समेत वायुप्रदलतालाई धेरै नोसाकी पुर्याइरहेको छ। परीक्षणको नाममा माटो र बातावरणको लागि अत्यन्त हानिकारक रेडियोथर्मोहरू वायुप्रदलमा घाडिसकिएको छ। आणविक बम आफैमा अत्यधिक असरयुक्त हतियार हो। आपूर्विक विज्ञानमा यसको विकास हुन भनेको विवास विनिमत्तु हो। किनकी आणविक बमसे तत्कालिन रूपमा मात्रै होइन, दिव्यकालिन रूपमा समेत दूरो असर गर्दछ। विश्वमा परमाणु हतियार सम्पन्न मुलुकको संख्या ८ छ। तीमध्ये अधिकांश ऐसियाली मूल्य छन्। संयुक्त राष्ट्रसंघमा भित्री अधिकार प्रयोग गर्ने असंक्षिका, चीन, रस, फ्रान्स र बेलायतसँहित पाकिस्तान, भारत, इजरायल र उत्तर कांसिया परमाणु शक्तिसंचयन राष्ट्र हुन्। सबैभद्रा बढी परमाणु हतियार स्वरूप छन्। यस्तो यी मूल्कहरूमा परमाणु हतियार हुन भनेको विश्व अन्ती पनि असरक्षित छ भन्ने संकेत हो। कैन पनि शक्तिशाली शासकको भित्रो उत्तरजानामा विषय ध्वस्त हुन सक्छ अवश्य छ। अहिलेको अवश्यमान हतियारको संख्या अत्यधिक असरयुक्त हतियार हो। असरमिता विषयालाई भए बाट रात्रि विषय शाल रहेको र हक्क वर्ष अन्तर्राष्ट्रीय परमाणु हतियार निर्मूल दिवस मनाउनुले सार्वका प्राप्त गर्ने छ।

f Opinion @ Social Network f

जिन्दी पर्ने एउटा अज्ञान विवाद जैसो हो, आजोदो पानामा के लिएको छ तरिहाल याहा हैदै।

(रोसन थाकुरीको फेसबुक स्टाइलट वेब www.facebook.com/Rosan.Thakuri)

यो सम्बन्धमा सामाजिक संबंधमा पोट परिएका धारणाहरू रहेकोले। सम्बन्धमा यामी फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpatti मा बनाउन गर्ने बहुत्तु छ।

जनजनेता थैमेको उच्चारण तापीसाठा आर्थिकोडो छ। यो पारिका अक रसीय अलि पठाउने बनाउनाले लागि तापीसाठो अल्पक्षु सुखावकालो तालीलाई अल्पतरी जारी छ। पाठाक्षुल तापाक्षु कुशावहरू तिर्योग गर्नुले हाली तापीसाठी गर्नेको छ।

जनजनेता दैतिय

मानवीयोदील तानाम, पाल्य

नाहारप्रणा देवितिय

प्रभास क्षेत्रको सम्भावना र अवसर, खाँचो इच्छा शक्तिको

सिद्धार्थ राजमार्ग (बेलिया

देखि खोल्पारा) को तानामेन नगरपालिका

खण्डमा पाइं यो क्षेत्र तानामेन न

नगरपालिकाको बढाना नै। यो पाइं छ।

प्रभास एक विसर्ग क्षेत्र (धार्मिक र

सांस्कृतिक लेज़े) पनि हो। यो

राजमार्गको आकाक्षक स्थान हो।

प्रभास क्षेत्रमा सर्वांगीन विविध

प्रभास क्षेत्रमा विविध विविध

बाल बाटिका

कमल रिजाल

असल मान्ये बन्ने तरिका

प्रसङ्ग कहाएँ यैन दुई सय
वर्ष अधिको हो । वराहल मिल्लाको
नाम भाद्राहिनीहरूले पनि सैनोको
राजुन्पर्छ । तरी अभिरकोरोंको सोहौं
राजुन्पर्छ हुन् । तर १८०९मा यारेव
परिवारामा जन्मेको लिङ्ग सन् १८६१
देखि १८५५ सम्म अभिरकोरोंको राजुन्पर्छ
मएको थिए । तराए राजुन्पर्छ विरोधि
जाग्रत्तमार्मा झाना कटूर विरोधि
व्यक्तिलाई नियुक्त गरेको थिए, जसलाई
उनका एक दितीषी भित्रले पाचाउन
सकेन्न, र सकाउदै भने- 'के गर्दे
हनुन्हुँयो ? यी व्यक्ति कस्ता हुन्
मैने बाधा छैन ।' विरोधि
व्यक्तिलाई दिमामा राखेर कसीरी काम
गर्नुहुँच ?' भित्रको कुरा सुनेर लिङ्गले
तल्कोने हुने प्रतिक्रिया दिलान् । एक
दिन यौं राहेपछि मुख्यराहाई भने-
'ठीक योहो तापामा तरी मेरा
विरोधी हुन् तर उमीभन्ना नीजकोको
हिती पी अबैन देखिन र उडेलाई
रक्षामार्मी बानामाहो है ।' उक्का कुरा
भित्रले के करी बुझे कून्ह लिङ्गले
मिले विरोधीमा छिक्को शक्ति राये
बुझेको थिए । संसारमा प्रायः बुकाह
के देखिन्न भने विरोधी भनेका शब्दु
हुन्, जो हेशमा उन्नति र प्रतीमा
काढक बन्दू तर वासालिकात्त त्यस्तो
बाध्न गर्दै रातालिकात्त त्यस्तो
गर्ने हो भने अवसर त्यसको ठीक उल्टो
फेना पर्दै । जसले विरोधी वा
विरोधीको सामना जाए तर हिम्मत गर्दै
उसैने आमामा उन्नति र प्रतीमा
बाध्न गर्न सकेको थिए । प्रतीको
लागि ठडकर खान पनि सक्तुन्पर्दै,
ठडकर साहन पनि सक्तुन्पर्दै । अडिन्ड्न
की भारे डराउने हो भने एकै पालो
पनि सारै सकिन्न तर जोविमा सामना
गर्ने बाध्न भस्ती सम्मुखी बुद्धे
र आकाशमा उद्देने काम गरिरेका

धार्चोट लगे होला । के बासे से सोन्द कमलों द्वाला करिएला, उभी सोन्द लडिला, धार्चोट लालता भेंड डराएको भए धरसंसम पुराच्यो होला । उतर हो पापके थिएन । यी के उदाहरण होल । अधि बहून सोन्द वार्षकी अन्तः तेजी हो गयी । जसले सङ्कृत सामाना गर्ने औट र बाला विरोध खेल्ने दिनमत गाँड उत्तेले प्रगाढ़ गाँड । जो खलबाट डार्चेको उत्तेले के पनि गार्न सदैवन, जहाँको तही रह द्विवार्षी अकां एकाई रामो नरामो भनेदूनै कस्तै ले अनुहार हेरेर प्रशासा गर्ने पां होइनन् । लिङ्गुन यसीका उदाहरण होल । उनीं कोला जातिका थिए उनका समयमा अमेरिकाका माल जातिलाई दासको जस्तो व्यवहार गरिन्थ्यो । कति त दासको अवस्थाया थिए त्यवैलेसाम्प पनि । उनले दास प्राया उन्मूलन राखे को हृष्णाहारो । एक त गरिव विरावासी जनवास ल्यसमाप्ति काला जाति आफ्नो व्यवहार हेरेर मन पराएका होलान् भन्न कल्पनालाम गर्न सीकिन । तेपिन उन्नी सबैका हाङ्गाहां हुँ रुपै । कारब उनको त्याहाँ ठिक्कर र टकर करिए त्याहाँ दिनमत हो गै । उनीं बस्तैले विरोध गाँड कि भनेर डरार्दैन थिए व त्यवैबाट शिक्षा लिएर आफ्नो काला कारबाहिलाई सुधार्य, जस्ते उनीं दिनियाका अधि यस्ती बढी असामी मासिनको परिवर्त दिन सकल भए अहिले सम्प पनि रामो मासिनसदै उदाहरण दिनुपार्छ उनके नाम लिए दिनियाका छ ।

-रामायणी ब्रह्म

(कथा ● ● विजयराज पोखरेल

प्रकृतिसँग संवाद

प्रकृति तथै चिडिपुर परेकी,
मयलन्चे पा तिंची की, धीनलारादी
देविन्यायी । काती परेको वर दुडुङ्ग
गहन्तारामा कारण उसको
वल्काकालादी उमेरमा पील कैन कारार्पा
मेटन्नायो । ऊ निराश र तावाको
जीवन चिराग बाय ख भ्रंण सकेत
यौ तैन न ढाकिए की डुलामा
बुद्योनीको लक्षण देविन्याये स्पष्ट
पार्थयो । मासासिक रूपले विशिष्ट
प्रकृतिको अनुरामा मुक्कान विले
देखा पाइन्यो । मासाने म सोअचे
पाल, प्रकृतिलाई हुन्हाइवुद्धार,
कोइलागी रायी साका लुगा लालादिवर
नियालन पाए कस्ती देविन्यायी होनी ?
तर, उसलाई चिट्ठिक परेको देखो
चाहाल्हाह नमिन्दाहु मसिएर रहेहो ।
प्रकृतिको दिनानालाई खस्क्छैदी

A black and white photograph of a man standing next to a large tree. The tree's branches are trained to follow the profile of a human head, from the hairline down to the chin. The man, positioned to the right, is gesturing with his hands as if speaking or presenting. The background is plain white.

आपतविपत पर्दा मात्र मनुष्यले मलाई जोगाउन
 पर्द्ध भन्ने रट लगाउँदै । मेरो नाममा हरेक वर्ष
 विश्वभरि नै विभिन्न सम्भेलन र गोष्ठीहरू
 आयोजना गरिन्दै तर मैतै भने ढुलो भिज्ञताको
 अनुभव गर्न सकिरहकी छैन । मैतै आफ्नो
 विगत नियालदा म हुक्क कुनसक्ने अवस्थामा त
 छैन । तर पनि मेरो सुन्दरता र यौवनमा
 लालायित हुने मनुष्य जातिलाई एउटा मात्र बिन्नी

छ - मलाई जसरी उपयोग गर्दौं गर, तर
तिमीहरूले आफ्नो स्वास्थ्यको ख्याल गरिरहँदा
मेरो स्वास्थ्यको पनि ख्याल गरिदिए यो
ब्रह्मापदकै लागि हितकर हुने थियो । अहिले
कोरेना कालमा मप्रति देखाइएको सहायुभूतिले
सुदाका लागि निरन्तरता पाए हल्यो ।”

दुरै भिसिएको अख्या मेरो अख्यामा
एकछिन ज्याइन । मेरो कही क्षणाको
मैनेपाल पाइ तलै आँठमा वेदाको
भ्रिंशण सहित हल्का मुस्कान छैं
भैनन, “आजकल ममाधि किन अन्याउँ
यत्वावर भर्चुराङ्ग, म पनि बुझै
सकिरहेको छैन । म आफै अस्तिमत
पार्हीको छु । यसै अनानन्दमा माया यामा
यालेको छु । माया पापाण्डु ओझिलएको
मन पनि यसै तरिने रहेछ । जीवनमा
उत्तराह उत्तराह पालाने रहेछ । जीवन
र जगत् सैन् सुन्दर लाग्ने रहेछ ।
अब भन्न यसै मैले अपार्णमापार्ण
यापालाई बुझेर पनि पाचाइदै
छ !” एकछिन सास रोकेर सुनकस्तु
अनि भ्रक्षमार्ग अग्री मान
बह अक पोरीन, “मलाई यामा
कोरोना जस्तो महामारीको कारण
ममाधि हुने चाम दोहरा अति
रिक्तैको छ । त्यसैसे मेरो दोहरा
परिनियमितैको छ । आपातकानु पर्याप्त
मनुष्यसे मलाई जोगाउनु पर्याप्त
रट लगाउँदछ । मेरो नामामा हाँ
वर्व विवरभान्न तै विभिन्न समेतलाई
गोलीहील रायोजना राखिरु तर त
भने अपार्णमापार्ण यापालाई

छु । मेरो शारीरमा लड्याँदूँडी गर्ने क्रम रोकिएको छ । मैले यीवन कालमा पाइने अनन्तको प्रयत्न अनुभूति गर्न पापाको खिदन । जीवनमा सधै पीडा माझ भोगिराम । मैले व्यर्थ सम्पन्न थालेको जीवनमा फेरि आशाको पालुवा पलाउको छ । यस जगतमा सापिलाई निरन्तरता बनिन्दूबूझ भए भिनो अमावस्यावास बढेर गाहो छ माझ ।” उनको दृष्टि अविवाकाट खाले थाएकं थोपा असु स्वेच्छे । रसाको आसा पुर्वांशी विपन, “अहिले काही जाती मेरो पीडा तापामा सम्पन्न सधै यामा गरीवाल म पापे यामा बाहिन भाउने खाले ।” म स्वास्थ्य र निरारोगी रहनसक्ता यस धर्तीलाई अनन्तकाल सम्म निरन्तरता दिइहन भाउने खाले । मेरो प्रविनारा र सुन्दरतामा स्थान चाहन्दै भये मालई पनि उपचुक बातवारणा चाहिँच । मेरो यामाको भएपुरा आनन्द लिन चाहाउदै यामालाई पाइ देम पर्नेको आलिङ्गना चाहिँदै । मामारी विगत जल्तो अवहार नहाई भये मेरो ढूलो अंशा थापा पाणि छ । मेरो जीवनमा पूर्णिमारमा लापायो भये सप्तस वर्षाकै भवित्वमा लापायो अवस्था छ । मानव जितिले यो

सकिरेको छैन । मैले आफुओ विविधाल्या म दुवृक हुमासबने अवस्थामा त छैन । तर पाणे मेरो सुखदता यीवनमा लालामै होने मनुष्य अवस्थामा एउटा माझ बिन्ती छ - मालई जाई उपयोग गाउँ गाउँ, रात तिमीहरूलाई आपालो स्वास्थ्यको खाल गरिराई देखि स्वास्थ्यको पनि रात तिमीहरूलाई द्वाहालाडके तापालाई दिक्कहुने खियो अहिले दोरोना कालमा म प्राप्त देखाइएको सहानुपूर्वीले सदाका ल रिन्तरतापा हात नह्न्यो ।” प्रकृति देवी शका र योरै विश्वासले देवी अविवाकाट एकोहो दोरीरूपी । नजिक हुन अलिकित आगामि सरिन् म भये एक क्रम पद्धाउि सरेको उनको अविवाकी भवात उनको स्वास्थ्यमा घायल भयालीको भवातको म गरिरहेको भल्को दियो । म एकै उनको माग पूरा गर्नुक्क्कु भये कुनै विश्वास हानी राखिए । बितारो यो आविवाकाट आपालो अविवाकाट र र भुक्काएर । उनले मानव जातिको प्रति असन्तोष पोखिरहदा म भये किंतु विविधाल्या बहु बनान्दै । तर, सुखदता पूर्णिमारमा लापायो भये सप्तस वर्षाकै लापायो तरकमे तरकमे लापायो अवस्था छ । मानव जितिले यो

को इसक को छ, तै हिले हार आत्र न्ने एक र मैले आन

